

Torsdag 13 februari 2003

P5_TA(2003)0062

Oexploderad ammunition och utarmat uran

Europaparlamentets resolution om skadeverkningar av militära sprängämnen som inte exploderat (landminor och ammunitionsdelar från multipelbomber) och ammunition som innehåller utarmat uran

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 17 januari 2001 ⁽¹⁾ om ammunitionsdelar från multipelbomber och av den 13 december 2001 ⁽²⁾ om ammunition med utarmat uran, och av följande skäl:
- A. Det bör införas moratorier för dessa typer av ammunition i väntan på ett totalförbud.
- B. En mellanstatlig expertgrupp, vilken behandlar frågan om militära sprängämnen som inte exploderat och fordonsminor, har inlett diskussioner och skall under 2003 inleda förhandlingar om vapen och vapensystem, inklusive utlösta delar av multipelbomber som kan användas som ammunition.
- C. Kommissionen har gjort stora framsteg i sitt stöd till minröjning.
- D. Trupp- och fordonsminor används fortfarande i många väpnade konflikter. Landminorna används främst i konflikter som inbegriper både statliga och icke-statliga beväpnade grupper.
- E. De flesta av EU:s medlemsstater har undertecknat Ottawakonventionen om förbud mot truppminor och använder därför inte längre vapen av denna typ. Nato har *de facto* infört ett förbud mot användning av truppminor.
- F. Ammunitionsdelar från multipelbomber har använts och fortsätter att användas i stor omfattning i väpnade konflikter.
- G. Ammunition som innehåller utarmat uran har använts i tidigare militära ingripanden.
- H. Nato har inte förbjudit sina partner att använda dessa typer av vapen.
- I. Det finns för närvarande inte någon specifik hänvisning till frågan om utarmat uran i den internationella lagstiftningen. Samtidigt behövs det trovärdiga insatser för att se till att bruket av sådana vapen inte strider mot det första tilläggsprotokollet till konventionen om vissa konventionella vapen.
- J. Den internationella lagstiftningen erbjuder idag ingen grund för att kräva kompensation för dessa typer av vapen och vapensystem.
- K. Flera stater, däribland medlemsstater i EU, är villiga att bidra till att avhjälpa denna brist genom att bistå människor som har lidit skada av dessa vapen genom att lämna stöd, såväl ekonomiskt som i form av nyodling, sociala insatser och medicinskt stöd.
- L. Unionsmedborgare samt civila och militära deltagare i fredsbevarande och fredsframtvängande operationer kan ha blivit och kan även fortsättningsvis bli offer för sådana vapen vid humanitära civila och militära uppdrag och möjligen även vid framtida insatser inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitik.

⁽¹⁾ EGT C 262, 18.9.2001, s. 167.

⁽²⁾ EGT C 177 E, 25.7.2002, s. 309.

Torsdag 13 februari 2003

- M. Att i en konflikt rikta angrepp mot civilbefolkningen med vilken som helst typ av vapen strider mot den internationella humanitära rätten och kan omfattas av reglerna för krigsbrott och falla inom den internationella brottmålsdomstolens (ICC:s) domsrätt.
- N. Det är av vital betydelse att EU vid utarbetandet av den gemensamma säkerhetspolitiken och vid utplacering av militära styrkor ser till att både respekten för internationell humanitär rätt och genomförandet av vapenkontroller håller högsta nivå.
1. Europaparlamentet uppmanar rådet och medlemsstaterna att granska och kontrollera konstruktion och utveckling av vapen och se till att dessa är i linje med relevant internationell lagstiftning. De bör uppfylla högsta internationella standarder för att undvika teknisk felanvändning, felaktig utplacering och målinriktning samt funktionsstörningar.
 2. Europaparlamentet uppmanar rådet, EU:s medlemsstater, Nato och de Natoländer som inte hör till unionen att avge en offentlig förklaring och garantera att de i nuvarande och framtida väpnade konflikter inte kommer att använda vapen eller vapensystem som är förbjudna eller som betraktas som olagliga enligt internationell rätt.
 3. Europaparlamentet uppmanar rådet, medlemsstaterna och kandidatländerna att ge sitt fulla stöd till den mellanstatliga expertgruppens arbete med att förhandla fram ett nytt eller ändrat protokoll till konventionen om vissa konventionella vapen från 1980, samt ta itu med frågan om kvarlämnat explosivt krigsmaterial, särskilt i syfte att ta fram måttstockar för det bästa sättet att snabbt bistå de berörda offren.
 4. Europaparlamentet uppmanar rådet att ge sitt fulla stöd till kommissionens minröjningsprogram, och betonar att programmen bör utvidgas till att gälla kvarlämnat explosivt krigsmaterial i vidare mening. Parlamentet uppmanar kommissionen att uttala sig om hur detta skulle kunna uppnås.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande om denna fråga och i detalj ange hur den ökar sitt engagemang till stöd för projekt för att bistå offren för truppminor eller militära sprängämnen som inte exploderat (grundläggande hälsovård eller projekt för social och ekonomisk återintegrering). Parlamentet uppmanar även kommissionen att uppge hur den uppmuntrar berörda tredje länder att utarbeta en nationell politik för att bistå dessa offer.
 6. För att stödja ansträngningarna i Genève tillsammans med de stater som anslutit sig till 1980 års konvention om vissa konventionella vapen uppmanar Europaparlamentet kommissionen att utarbeta ett meddelande om sin utvärdering av prioriteringar och bästa metoder som skulle kunna komma till användning vid alla internationella juridiska ansträngningar att ta itu med frågan om militära sprängämnen som inte exploderat.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, i ljuset av dessa vetenskapliga undersökningar om användningen av ammunition som innehåller utarmat uran, att bevaka utvecklingen med tanke på risken för allvarlig och utbredd förgiftning av miljön liksom faran för människors hälsa på kort eller lång sikt, och att regelbundet informera parlamentet om detta.
 8. Europaparlamentet stöder förslaget att utöka EU:s bidrag för att bekämpa användningen av truppminor, och begär att kommissionen intar en framträdande roll för att främja samarbete och samordning mellan medlemsstaterna och med FN och Förenta staterna, liksom att på ett effektivt sätt stödja samordningen mellan de övergripande verksamhetsprogrammen och lokala partner i de berörda områdena.
 9. Europaparlamentet uppmanar rådet och EU:s medlemsstater att vidta de åtgärder som krävs för att främja att Ottawakonventionen från 1997 och konvention om vissa konventionella vapen från 1980 undertecknas av samtliga länder.
 10. Europaparlamentet efterlyser ett förbud mot icke-statliga beväpnade grupper användning, produktion, lagring och flyttning av truppminor. Parlamentet uppmanar de stater som undertecknat Ottawakonventionen att behandla denna fråga under sitt kommande möte i Bangkok och stödja insatserna från specialiserade icke-statliga organisationer och internationella humanitära organisationer för att inbegripa icke-statliga beväpnade grupper i förbudet mot landminor.
 11. Europaparlamentet begär att rådet skall stödja oberoende, djupgående undersökningar om skadeverkningarna av användningen av utarmat uran (och andra typer av stridspetsar med uran) i samband med krigsoperationer, till exempel på Balkan, i Afghanistan och i andra områden. Parlamentet betonar att sådana undersökningar även bör ta hänsyn till konsekvenserna för soldaterna i området och för civilbefolkningen och deras marker. Parlamentet begär att få ta del av resultaten av dessa undersökningar.

Torsdag 13 februari 2003

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo axla ansvaret för sin ledande roll i denna fråga och omedelbart införa ett moratorium för användning av multipelbomber och ammunition med utarmat uran (och andra stridsspetsar med uran), i väntan på slutsatserna från en bred undersökning av vad som krävs enligt internationell humanitär rätt.

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaterna, de Natoländer som inte hör till EU, FN:s generalsekreterare och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

P5_TA(2003)0063

Bröstimplantat

Europaparlamentets resolution om kommissionens meddelande om gemensamma och nationella åtgärder på området för bröstimplantat (KOM(2001) 666 – C5-0327/2002 – 2002/2171(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2001) 666 – C5-0327/2002),
- med beaktande av artikel 152 i fördraget,
- med beaktande av rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/70/EG av den 16 november 2000 om ändring av rådets direktiv 93/42/EEG när det gäller medicintekniska produkter som innehåller stabila derivat av blod eller plasma från människa⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2001 om de framställningar som förklarats tillåtliga och som gäller silikonimplantat (framställningarna nr 0470/1998 och 0771/1998⁽⁴⁾),
- med beaktande av artikel 47.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och konsumentfrågor och yttrandena från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhetsfrågor och utskottet för framställningar (A5-0008/2003), och av följande skäl:

- A. Det råder brist på information om eventuella risker med bröstimplantat.
- B. Tusentals kvinnor har inlämnat framställningar till parlamentet för att det skall inta en ståndpunkt om farorna med implantation av bröstproteser med silikon.
- C. I sin resolution av den 13 juni 2001 tog parlamentet särskilt ställning till säkerheten och kvaliteten hos de produkter som erbjuds patienterna och till omständigheterna kring det kirurgiska ingreppet, samtidigt som det rekommenderade särskilda åtgärder både på gemenskapsnivå och nationell nivå.
- D. Patienterna behöver veta att implantat hos en del patienter inte håller hela livet och att de kan behöva ersättas eller tas bort, och de måste även informeras om implantatens kvalitet och lämplighet i det enskilda fallet.

⁽¹⁾ EGT L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 313, 13.12.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT C 53, 28.2.2002, s. 231.